

Branje brez meja – obiskali smo Zagreb

V letošnjem šolskem letu je 7. c razred pod mentorstvom učiteljice Urške Perko sodeloval v projektu Branje brez meja/Čitanje bez granice. Doma so prebrali knjigo Mira Gavrana: Srečni dnevi, nato pa so izdelali družabne igre na temo knjige. V maju smo se z zagrebško šolo Petra Zrinskog "srečali" prek Teamsov, 12. junija pa so nas povabili na obisk njihove šole. In tako smo se v spremstvu gospe Urške Perko in gospe Mojce Žalig odpravili na spoznavanje hrvaške šole, Zagreba in sklenili nova prijateljstva.

Zjutraj, 12. 6., smo se kot vedno odpravili k pouku in imeli 3 ure pouka. S seboj smo imeli nahrbtnik s pijačo in malico. Po sadni malici ob 11.10 smo se z avtobusom odpeljali proti Zagrebu, vozili smo se 1 uro in 40 minut. OŠ Petra Zrinskog nas je namreč povabila na obisk, saj smo z njimi sodelovali v projektu Branje brez meja.

Vljudno so nas sprejeli in nam nekaj povedali o svoji šoli (npr. da je stara 150 let). Nato smo se odpravili na krajši pohod po Zagrebu in učenci so nam ob vsaki znamenitosti nekaj povedali. Prva zanimivost je bila vzpenjača, ki je bila zelo kratka. Kasneje smo se ustavili pri cerkvi sv. Marka, nato šli do tržnice, ki je, kot nam je povedal en učenec, razdeljena na dva dela. Zadnja znamenitost pa je bil Trg bana Jelačića s kipom Jelačića na konju. Na poti nazaj do šole smo se ustavili še na sladoledu.

V šoli smo imeli 1 uro časa, da smo lahko sodelovali v njihovem projektne dnevu na temo prihodnosti. Projekti so bili razstavljeni na šolskem igrišču in v notranjosti šole in so bili zelo zanimivi.

Ob 18. uri je bil čas za odhod. V Ljubljano smo se vrnili ob 20. uri, kjer so nas pred šolo že čakali starši. Dobro volje smo se odpravili domov.

Mark Marsetič, 7. c

Z zagrebškimi učenci pred vzpenjačo.

Notranjost šole OŠ Petra Zrinskog.

Zjutraj smo prišli v šolo in imeli najprej 3 ure pouka. Nato smo pojedli malico in se odpravili na avtobus. Ta izlet nam je bil kot nagrada za sodelovanje z zagrebško šolo Petra Zrinskog v projektu Branje brez meja. Vozili smo se uro in pol. Na postaji v Zagrebu sta nas pričakali učiteljici Julija in Irena, ki sta nas peljali do šole. Pred šolo pa so nas čakali učenci, ki so nam razkazali šolo. Najprej smo šli do učilnice hrvaškega jezika in tam pojedli malico, nato so nas popeljali po šoli. Šola je imela 2 nadstropji in dvigalo. Pred štirimi leti so jo obnovili, saj je bila uničena zaradi potresa. Učilnice so bile barvite in okrašene z različnimi slikami. Po ogledu smo šli na kosilo, jedli smo čevapčiče in krompir. Nato pa je sledil ogled mesta Zagreb. Najprej smo se ustavili pri vzpenjači, ki je vodila do gradu. Mi pa smo šli gor po stopnicah. Na vrhu nas je pričakal lep razgled. Odpravili smo se do cerkve sv. Marka, ki je imela barvite strešnike. Šli smo še do največji tržnice v Zagrebu, si ogledali še trg bana Jelačića s kipom na konju, nato pa smo si privoščili sladolede.

V šoli so popoldne imeli delavnice za dan šole. Lahko smo se preizkusili v različnih igrah in izdelali izdelke. Ob 18. uri smo se poslovili in počasi odšli domov.

Hana Bitenc Koncut, 7. c

Po treh urah pouka smo se 12. 6. odpravili z avtobusom proti Zagrebu na obisk osnovne šole Petra Zrinskog. To šolo smo obiskali, ker smo skupaj sodelovali v projektu Branje brez meja. Mi smo prebrali knjigo Srečni dnevi od Mira Gavrana, medtem ko so oni brali knjige slovenskih pisateljev.

Ko smo prispeli v Zagreb, smo se takoj odpravili v njihovo šolo. Z učiteljicama Julijo in Ireno so nam učenci razkazali njihovo šolo. Šola je stara 150 let, pred štirimi leti pa jo je prizadel potres, zato so jo obnovili. Ima tudi dva vhoda, enega za punce in enega za fante. Predstavila se nam je tudi njihova ravnateljica gospa Mirjam. Zelo lepo so nas sprejeli v šolo, tam smo imeli celo kosilo.

Po kosilu smo se odpravili na ogled mesta po najdaljši ulici Ilica. V mestu smo obiskali eno najkrajših vzpenjač na svetu. Vožnja namreč traja malo več kot minuto, dolga pa je 66 metrov. Potem smo šli do cerkve sv. Marka, za katero je značilno, da ima zelo lepo okrašeno streho. Nato smo šli na največjo tržnico v Zagrebu in po tem na trg bana Jelačića z njegovim kipom na konju. Pred tem pa smo se sprehodili skozi kamnita vrata - mesto, kjer so ljudje molili in prižigali sveče.

Privoščili smo si še sladoled ter se po isti cesti odpravili nazaj do šole.

Tam so otroci zagrebških šol predstavili različne projekte. Najbolj zanimiv projekt je bil, da s pomočjo tablice premikaš kroglo po poligonu. Tema OŠ Petra Zrinskog je bila Pot na luno. Nato smo se nekaj čez 18. uro odpravili nazaj proti Ljubljani, kamor smo prispeli ob osmih zvečer.

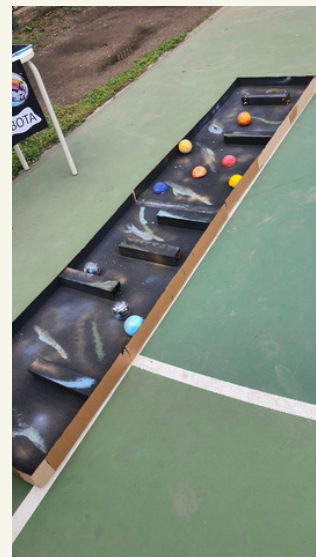
Andrija Miodragović, 7. c

Zjutraj, 12. 6., smo imeli najprej 3 ure pouka. Po glasbi smo pojedli malico in odšli na avtobus. Na busu smo se celo učili in poslušali glasbo, tako sta slabi dve uri vožnje hitro minili. Na postaji sta nas pričakali dve učiteljici tamkajšnje šole Petra Zrinskog, s katero smo sodelovali v projektu Branje brez meja. Učenci so nas celo popoldne lepo vodili po šoli in Zagrebu. Šola je imela dva vhoda, enega za dečke in enega za deklice. V šoli je bilo vse novo, saj je bila prenovljena. Mize so bile zanimivih oblik, z zelenimi stoli. Zanimivo je bilo gledati šolo v drugi državi.

Izvedeli smo veliko novega. Po ogledu šole smo imeli odlično kosilo. Bil je krompir, rižota, dve vrsti mesa in odličen sok. Za tem je sledil ogled mesta: ogledali smo si cerkev, trge, skratka celo mesto. Imeli smo deset minut prostega časa, da smo lahko kupili spominke. V slaščičarni so si učiteljice kupile kavo, mi pa vsak svoj sladoled.

Ko smo se vrnili v šolo, so nas čakale igre, saj so tisti dan imeli dan šole. Tam si lahko posadil rožo, šival, jedel, delal eksperimente na hrani, risal, pisal zgodbo ... Minila je ura in pol in čas je bil za slovo. Od vseh smo se poslovili in odšli na bus.

Nazaj grede smo bili utrujeni in veseli, da smo lahko dan tako preživeli. Pred šolo smo prispeli ob osmih, kjer so nas čakali starši. Imeli smo se lepo,

Igra, ki je bila Andriji najbolj všeč.

Učiteljice pred Narodnim gledališčem v ZG

Igra, ki smo jo izdelali v projektu.

Teja Mavri, 7. c